

Het berouwde God – hoe te begrijpen?

Vraag van een lezer

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Lezer:

Als christen geloof ik absoluut dat de bijbel Gods woord is.

Ook heb ik altijd gedacht dat de bijbel zichzelf niet tegenspreekt.

Nu las ik laatst in 1 Samuël 15 vers 29 : Ook liegt de Onveranderlijke van Israël niet, en Hij heeft er geen berouw over; want Hij is geen mens, dat Hij ergens berouw over hebben zou.

En in 1 Samuël 15 vers 35: De HEERE had er berouw over dat Hij Saul tot koning over Israël aangesteld had.

Dus in hetzelfde hoofdstuk zegt Samuel dat de HEERE geen berouw over iets heeft, en in vers 35 wordt gezegd dat de HEERE wel berouw heeft.

Hoe moet ik dit met elkaar rijmen?

Weet u hier mee om te gaan?

Antwoord (MV):

Dit is een schijnbare tegenstrijdigheid, maar geen echte tegenstrijdigheid. Dat komt wel meer voor in de Bijbel. Zo berouwde het God dat hij de mens gemaakt had (Genesis 6:6), maar dat betekent gewoon dat God verdriet had over de afloop van de dingen.

- God heeft strikt genomen GEEN berouw, nooit, zoals ook staat in 1 Samuël 15:29. Dat principe is ook te lezen in bv. Numeri 23:19: “God is geen man, dat Hij liegen zou, of een mensenkind, dat Hij ergens berouw over hebben zou. Zou Hij iets zeggen en het dan niet doen? Zou Hij spreken en het niet gestand doen?”.

- Maar God kan WEL in zekere zin berouw hebben. Wat er met Saul gebeurde betekende niet dat het God niets deed: God heeft verdriet over de afloop van het leven van Saul. Zo’n gevoel had God.

Jaap Fijnvandraat zegt het zo:

Hoe kan God nu van iets berouw hebben?

<https://www.jaapfijnvandraat.nl/index.php?page=artikel&id=486>

Betreft: Genesis 6:5-6

Vraag:

Hoe kan God nu van iets berouw hebben, Hij is toch volmaakt?

Antwoord:

In 1 Samuël 15 lezen we in vers 29 dat God de Onveranderlijke is, Die geen berouw kent, maar in vers 35 staat, dat God berouw had, dat Hij Saul tot koning over Israël had aangesteld. Dit lijkt met elkaar in tegenspraak, maar het zou te gek zijn om te veronderstellen, dat de schrijver van het boek Samuël, zo vlak na elkaar nog wel, twee elkaar uitsluitende uitspraken zou opgetekend hebben. Voor hem, en dan moeten we bedenken dat de Schrift geïnspireerd is, bestond er helemaal geen tegenstrijdigheid. De zaak is eenvoudig deze:

a. dat God nooit berouw heeft van Zijn daden in de zin van: wat is dat anders uitgepakt dan Ik verondersteld heb, had Ik het nu maar niet gedaan. Gods raad staat vast en Zijn wegen zijn Hem van begin tot eind bekend.

b. dat als de mens niet naar God luistert en van Hem afwijkt, het God terdege aan het hart gaat. Hij is niet een koude, onaandoenlijke 'God', maar Een, Die bewogen is met het lot van de mens. Bovendien geeft Hij de mens verantwoordelijkheid met daarbij een stuk 'speelruimte'. En als de mens die speelruimte misbruikt dan berouwt dat God, het doet Hem leed.

De term 'het berouwde God' ziet dus niet op spijt hebben van een daad, omdat die verkeerd uitpakt; maar geeft aan dat het God ter harte gaat als de mens verkeerd doet en zijn wegen verderft.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm